

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/428/2015
Identifikačné číslo spisu:	6812206388
Dátum vydania rozhodnutia:	16.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206388.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4 C 229/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.augusta 2014 sp. zn. 14 Co 917/2014 a z 26.augusta 2014 sp. zn. 14 Co 920/2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.augusta 2014 sp. zn. 14 Co 917/2014 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Dovolenie, ktoré smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.augusta 2014 sp. zn. 14 Co 920/2014, o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26.augusta 2014 sp. zn. 14 Co 917/2014 odmietol odvolanie žalobkyne podané proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 19.apríla 2013 č. k. 4 C 229/2012-34, ktorým uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 66 eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Uviedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo žalobkyni doručené 13. júna 2013. Posledným dňom na podanie odvolania bol 28. jún 2013. Keďže žalobkyňa podala odvolanie osobne na okresnom súde 1. júla 2013, podala ho po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Odvolanie žalobkyne preto podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. ako oneskorene podané odmietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) z dôvodu, že odvolanie podala v zákonom stanovenej lehote. Namietala, že odvolanie nepodala na prvostupňovom

súde osobne do podateľne ako to uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, ale ho odovzdala na prepravu doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., IČO: 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“. Urobila tak dňa 28. júna 2013, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na odvolanie (§ 57 ods. 3 O. s. p.). Neexistoval preto dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia. K dovolaniu pripojila doklady o odovzdaní zásielky na prepravu.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 920/2014 rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Revúca z 26. júna 2014 č. k. 4 C 229/2012-117, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 2 ods. 4, s ustanovením § 5 ods. 1 písm. a) a s ustanovením § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) predmetného zákona v znení účinnom do 30. septembra 2012. Uviedol, že poplatkový úkon bol navrhnutý po 30. septembri 2012, kedy sa naň už vecné oslobodenie nevzťahovalo.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať pred súdom (ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p.). Žiadala preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolania podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 917/2014, ako aj vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 920/2014, či dovolania smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým ich zákon pripúšťa.

V prípade dovolania žalobkyne podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 917/2014 sa Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne osobitne zaoberal tým, či postupom (rozhodnutím) odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobkyni konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Lehota na podanie odvolania je procesnou lehotou. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je urobený posledný deň lehoty osobne na súde alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobkyne doručené 13. júna

2013. Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol deň 28. jún 2013 (piatok) tak, ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval aj odvolací súd.

Z podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (č.l. 38 spisu) je zjavné, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané na tomto súde osobne dňa 1. júla 2013. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorení podaní odvolania. Zo žalobkyňou predloženého dokladu - detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551530943, o ktorom odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť vyplýva, že žalobkyňa odvolanie voči uzneseniu odovzdala na doručenie Okresnému súdu Revúca doručovateľskej spoločnosti dňa 28. júna 2013, t.j. posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty.

Pre záver o (ne)splnení podmienky zachovania odvolacej lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O. s. p. bolo treba ešte posúdiť, či spoločnosť, ktorej bolo odvolanie odovzdané žalobkyňou na doručenie, možno považovať za „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“.

Orgánom povinným doručiť podanie, ktorým sa vykonáva úkon viazaný lehotou, je v zmysle zákonom stanovených podmienok ktorýkoľvek okresný súd (§ 42 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd (§ 218 ods. 2 O. s. p.), správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie (§ 250m ods. 2 O. s. p.), príslušný orgán nápravnovýchovného ústavu, zdravotníckeho zariadenia a pod. a napokon aj pošta, čo je zrejme aj z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky (pozri napr. V 8/72, R 23/86, ZSP č. 2/2004).

Zákon č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2013 (ďalej len „zákon“), ktorého predmetom úpravy sú (aj) podmienky poskytovania poštových služieb (§ 1 ods. 1 písm. a/), definovaných ako služby poskytované na účely dodania poštovej zásielky (špecifikovanej v § 5), a to vybranie a distribúcia poštovej zásielky (§ 2) vymedzuje poskytovanie poštových služieb poštovým podnikom (§ 7) ako podnikateľskú činnosť. Poskytovať poštové služby možno len za podmienok stanovených zákonom a to len na základe registrácie vykonanej Poštovým regulačným úradom (§ 19) v rozsahu podľa všeobecného povolenia (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 17), resp. na základe poštovej licencie (rozhodnutia vydaného Poštovým regulačným úradom podľa § 44).

Konanie o registrácii, t.j. zápis osoby, ktorá bude poskytovať poštové služby do registra poštových podnikov, upravuje zákon v § 19 až § 22.

Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb vedie register poštových podnikov ako verejný zoznam, do ktorého sa zapisujú zákonom stanovené údaje, sprístupnený bezodplatne na jeho webovom sídle (§ 23). Podľa aktuálneho registra poštových podnikov je ku dňu vydania tohto rozhodnutia v ňom evidovaných 23 poštových podnikov s uvedením ich obchodného mena, dátumu registrácie, spôsobu označovania poštových zásielok a druhu (nimi poskytovaných) poštových služieb, vrátane spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. s dátumom jej registrácie 30. apríla 2012 (pod poradovým číslom 3), ktorej žalobkyňa odovzdala predmetné podanie - odvolanie (okrem iných zásielok) na jeho doručenie pred uplynutím zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Vzhľadom na to, že spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o. je Úradom pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS - ostatné poštové služby) v zmysle zákona, treba ju považovať za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O. s. p.

Námietka žalobkyne, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie ako oneskorené podané, jej odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., je teda dôvodná. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 917/2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) uzneseniu krajského súdu (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

V prípade dovolania žalobkyne podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 920/2014 ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podané proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 920/2014 podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2014 sp. zn. 14 Co 920/2014, keďže jej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.